

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CVIII.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

ne quis, quod falsum esse novit, hic defendere studeat, vel analogiæ fidei alicubi contradicatur. Hinc Minister Ecclesiæ non habebit, quod suo cœtui inde metuat, etiamsi nonnulli incipiant dogma de futura Judæorum conversione pro vano habere. Tenetur ergo hic filere ac Magistratum jussa observare; quamvis, ubi non intercedit tale edictum, alia sit ratio. Nec valet illud quod de integritate Scripturæ S. in citatis objicitur, eam scilicet impugnari, si dogma aliquod in illâ stabilitum pro falso habeatur, etiamsi ad salutem sit indifferens. Distinguendum enim hic est inter eos, qui norunt tale dogma in Scripturis S. contineri, & inter eos qui persuasum habent, illud ibi plane non habere fundamentum. Priores utiq; violant integritatem Scripturæ S. si velint dogma hujusmodi negare, non vero posteriores, aliàs enim quævis aberratio in Scripturæ S. sensu eruendo violaret integritatem Scripturæ, etiamsi præter intentionem explicantis illa contingat. Brevibus: Is integritatem Scripturæ impugnat, qui dicit: Etiamsi Scriptura doceat aliquid de conversione Judæorum, ego tamen, quicquid etiam Scriptura S. dicat, illam non credo, sed pro vanis somniis habeo: Non vero ille, qui v. g. ita dicit: Nuspiam inveni locum in totâ scripturâ, in quo conversio hæc doceatur, unde credo illam nihil nisi merum ludibrium esse, omni Scripturæ fundamento destitutum: Quamvis posterior ille â veritate interim valde, citra voluntatem tamen, exorbitet.

CVIII. Quæ cum ita sint, judicent omnes, qui præjudiciis non sunt occupati, annon re verâ chiliastrum pro dogmate ad salutem necessario nobis velit obtrudere D. Animadvertens, etiamsi â necessitatis termino sedulo semper abstineat, eumq; hic sibi imputari

nolit. Atque adeo ex propria ipsius confessione manifestum est, quod chiliaismus qui hanc ratione urgetur, sit dogma hæreticum. Ita enim loquitur §. 37. *Si aliquis veritatem illam, quam Deus in verbo absolute necessariam esse noluit, tamen ut dogma absolute necessarium ad salutem Ecclesiæ obtrudat, ille in re quidem bonâ, circumstantiis tamen male ageret, & gravissime erraret. Cum Tertulliano etiam tecum confiteor, nos, cum credimus, non desiderare ultra credere: Hoc enim prius credimus, non esse quod ultra credere debeamus cuius sensum hunc quem affers, esse ita affirmo, scripturam absolute credenda, & ad salutem necessaria ita proponere, ut non solum asserat, hoc vel illud esse necessarium, sed etiam hoc solum esse necessarium, unde eum qui res illas seu erroneæ sint, seu non necessaria, inter absolute necessarias posuerit, aliquid contra scripturam, cui aperte contradicit, sequere illâ superiorem facit, quantum in se est, statueret & Ecclesiæ credendum obtrudere, & eo ipso fieri hæreticum, cuius malum nomen non meruisset, si dogma, erroneum licet, cum probandi libertate proposuisset, at cum dogma suum, licitum & non malum, & quod fundamentum salutis de cætera saluum relinquat, cum credendi necessitate proposuerit, & Ecclesiæ more hæreticæ defensionis obtruserit, hæreseos notam vitare non posse. Omnia rectè & verè. Quid ergo aliud dicendum de dogmate chiliaistico, cum satis constet, illud nobis eodem modo obtrudi, ac si esset ad salutem necessarium, etiam si ejus defensores hoc ipsum confiteri subterfugiant? Sane parum ab hoc crimine purgabit D. Animadvertentem, quod ille aliquoties fassus fuerit, se credere, quod multi ex antiquitate, qui regnum chiliaisticum plane non crediderunt, illud tamen intraturi sint, cum semper excipiat, hoc tempore id non amplius valere, (nisi in*

in simplicioribus quibusdam, de quibus ita loquitur in
 Ablehnung S. 10. Auch diejenigen / die es iho noch so di-
 stincte und eigentlich nicht erkennen / leben aber doch in
 dem Glauben des Sohns Gottes / die können ebensals
 zu solcher Prærogativ der ersten Auferstehung kommen)
 postquam scilicet à se, ut putat, dogma hoc tam aper-
 te ex scripturis ostensum & in lucem protractum est,
 nec in tanto lumine jam quenquam studio debere cœ-
 cutire, aut salvâ pietate eidem posse contradicere, ut in
 superioribus ostensum est. Fatemur autem & nos,
 tempore V. T. multos salvatos fuisse, qui non omnia
 illa quæ nos in Catechismo nostro habemus, exacte
 sciverunt, nihilominus tamen nostris temporibus Ca-
 techismum pro compendio necessariorum ad salutem
 habemus. Notari hanc in rem merentur verba D. A-
 nimadvertentis in Ablehnung S. 10. p. 15. dieses sehe ich
 noch hinzu / daß es denen heutigen Lehrern und Professoren,
 welche diese Wahrheit / die iho von dem Reiche Chri-
 sti so herrlich hervor bricht / und aus der heiligen Schrift
 ganz deutlich wird vorgestellet werden / doch præfracte,
 und daß sie nur ihre hypothesen behalten mögen / (calu-
 mnia hæc est) leugnen wollen / nicht so wird zu gut ge-
 halten werden / wie die / welche / als die Zeiten noch nicht so
 nahe / und die Wahrheiten noch nicht so entdeckt waren /
 diese Sachen noch nicht eingesehen haben. Idem pro-
 bare vult ex Apoc. xiv. 9. ex quo loco docet post reve-
 latum Antichristum eos, qui ulterius ipsi adhæsuri ef-
 sent, hujus criminis veniam non impetraturos, ut an-
 te id tempus. Satis ergo apparet, quanti finem ha-
 beri velit ch liasmum D. Animadvertens. Quod ve-
 ro attinet revelationem Antichristi, certum est, eos
 qui Antichristo adhærent, salute æternâ excidere.
 Non tamen idcirco omnes qui in regno aliquo Anti-
 chri-

christiano vivunt, aut in quibusdam rebus fidei (si modo non simul ipsa fidei fundamentalia corrupta sint) hanc ob causam sunt seducti, Antichristo proprie adhærent; at si deinceps convicti fuerint, illum esse Antichristum, & tamen pergant ei adhærerere (vel si saltem hac de re se nulla ratione convinci patiantur) tum ob hoc crimen utiq; damnationis pœnam incurrant. Ut adeo non mirum sit, ante revelationem Antichristi eos qui sub ipso vivunt, facilius veniam impetrare, quam qui post revelationem eum defendere pergunt, cum priores non adhæreant Antichristo quatenus Antichristo, sed quatenus ab ipsis tanquam bonus Ecclesiæ pastor concipitur, unde non nisi posteriores proprie Antichristo adhærentes dicere possumus. At longe alia circa chiliafimum est ratio, argumenta enim, quæ hæctenus pro illo D. Animadvertens protulit, tanti non sunt, ut ejus veritatem ^{dicendum} possint evincere, unde Professores & Doctores qui hodie idem dogma ex Scripturis refutant, non dici possunt quod præfracte nolint se convinci, licet veritate sufficienter demonstratâ & declarata. Deinde, nec tanti etiam momenti quæstio est, an adhuc expectandum sit regnum millenarium? quam illa, an sectandus amplius sit Antichristus? Manet proinde, quod in nullo dogmate aliquis ei contradicens (siquidem id non faciat contra conscientiam, sed solidis ac plausibilibus quibusdam & non omnino levibus argumentis inductus) possit iram Dei hoc ipso incurrere, nisi in iis quæ ad salutem creditu sunt necessaria, inter quæ utiq; est thesis illa, quod Antichristus, quatenus Antichristus non sine dispendio salutis possit adorari, posito scilicet eundem jam esse manifestatum, quoniam huic thesi contradicens tale dogma defendit, quod ipsum â salute plane excludit.

Ubi

Ubi tamen notandum quod dogmata ad salutem necessaria duplicis sint generis, quorundam enim simplex ignorantia adultos à salute excludit, v. g. quod Christus pro peccatis nostris satisfecerit. Quorundam vero negatio vel contradictio saltem id facit, v. g. quod codex Scripturæ S. sit verbum Dei: In quo posteriori genere ponimus dogma de non adorando Antichristo.

CIX. Constat itaque è dictis, quod Chiliastæ hodierni quam diu illa de suo dogmate prædicant, quæ in antecedentibus memorata & ostensa sunt, non possint hæreseos notam effugere, adeoque verum maneat illud, quod in Programme asseruit Summe Venerabilis Dominus Præceptor, nempe: *Si aliquis, certe chiliasmus est aliud Evangelium, quam quod à Christo & Apostolis accepimus; esto igitur anathema.* Verba hæc dum citat D. Animadvertens §. 37. subjungit: *Hic in genere de chiliasmo, non quando sub necessitate credendi proponitur loqueris* (cum tamen vel maxime in Programme sermo fuerit de eo, quod chiliasmus nobis hodie sub necessitate credendi obtrudatur) *illumque aliud vocas Evangelium, quam quod à Christo & Apostolis accepimus, & quidem, quod addis, anathema illum esse, qui istum asserat; sed Vertumni more alibi alia loqueris, tibi que ipsi turpiter contradicis, dum chiliasmum dogma esse asseris* (dogma utique sed erroneum, quale est Pontificiorum Purgatorium, de quo utique dicere licet, quod nec illud ad salutem necessarium sit, inprimis in tali disputatione, in quâ quæstio de veritate aut falsitate dogmatis hujus seponitur, quemadmodum etiam illud sæpissime in publicis prælectionibus addidit Summe Venerabilis Dominus Præceptor cum proponeret Argumentum sæpius memoratum: Non jam de eo di-

2

spi.